

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Egész évre 8 kor
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 -
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő, lapigazgató és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
F o u t z a .
Hirdetések díjazás szerint.
Kéziratok nem adának vissza.

A vasárnapi munkaszünet

Öszintén szólván nagy gyámoltalanságról tesz tanúságot az a mozgalom, amely a budapesti vagyonosabb keresedők körében a vasárnapi munkaszünet ellen megindult. Ezek a körök biztatásnak veszik azt, hogy az új kereskedelmi miniszter, Hieronymi Károly telivér merkantilista politikai hírében áll s ebből, ugyátszik, azt a következtetést vonják le, hogy a miniszter pótljukra fog szegődni az alkalmazottak ellen. Pedig ezek az urak családinak, Hieronymi Károly miniszter humánus ember, aki sokat dolgozott életében és tudja mi jelent a munkásra, kereskedelmi alkalmazottra nézve az egy nap pihenés hat napi munka után. Tőle nem vár senki a humánus rendelet megváltoztatását, annál is inkább, mert senki el nem hiszi ama uraknak, hogy a vasárnapi teljes munkaszünet megszüntetése vagy csorbítása üzlet, kereskedelmi érdek. El is vinné az ördög azt a merkantilt — pótljukat, amely érvényesítésében a vasárnapi munkaszünet ellen for.

Láng Lajosnak, a volt miniszternek hervadtállatán érdeme, hogy megcsinálta a teljes vasárnapi munkaszünetet és nincs az a népszerű vagy hatalmas utód, aki most már szembe merne szállani a vasárnapi munkaszünet közvéleményével. Mert aki ezt megtenné, az olyan vihart támasztana ország-szerte maga ellen, hogy az elsőpőrné őt. Főlkelnének a kereskedelmi alkalmazot-

tak és a magánhivatalnokok tízezei és megmutatnák a hatalomnak, kapzsi főnöknek, hogy mi a háborgó közvélemény, mi a nép, ha az adott jogot elveszik tőle.

Hazatlan agálnak tehát a bolhos és gyáros urak, valamint a budapesti kereskedelmi és iparkamara is, amely ugyátszik, egy követ fut a teljes vasárnapi munkaszünet ellenzével. Olyan fundamentumon épült a Láng Lajos rendellete, amelyet megbingatni már nem lehet: a jögon és emberséggén.

Mindenestre méltó felháborodást keltet a kereskedelmi alkalmazottak és magánhivatalnokok körében a fővárosból kiinduló mozgalom. Fájdalmasan látják, hogy vannak körök, melyeknek nem elég, ha az alkalmazott hat napon át áldozza fel nekik munkaerejét, képességét és egészségét a csekély fizetésért; nekik még a betedik is kell, nekik minden kell, talán még az almra szánt éjszaka is. Ez az embertelen fellogás még az okori barszolgatartás maradványa. Azt hiszik azok az urak, hogy amiért ők kenyeret adt alkalmazást adnak, azért nekik joguk van az alkalmazott testéhez és lelkéhez. Ezek az urak ugyátszik, csak akkor fognak észre térni, ha majd összecsapnak fejük felett a szocialista mozgalom hullámai. — Elég szégyén, hogy az olyan tekintély testület, mint a budapesti kereskedelmi és iparkamara segédkezett nyujt e csuf tájközhöz.

Vakmerő hazugság az, hogy a teljes

vasárnapi munkaszünet kárára van a kereskedelmnek. A nagyközönség rövid néhány hét alatt egészen hozzászokott, hogy minden szükségletét és hat köznapon szerezzék be s örömmel látja, hogy a kereskedelmi alkalmazottaknak és magánhivatalnokoknak hetenként egy szabad napjuk van.

Kérdésként meg a közönséget, kívánja-e előnyösnek tartja-e a vasárnapi munkaszünet előlést? Mi alavetjük magunkat a közvélemény döntésének!

Hazugság az is, hogy a munkásnak, aki szombaton este kapja bérét, nincs érzése vásárolni. Hat szombaton este 10—12 óráig nem vásárolhat elget? Hetköznapok nem vásárolhat? Muszáj nekik éppén vasárnap vásárolni? Csupa hamis érv, amely önmagától meggyűl.

A gyári munkásnak, a napszámosnak, mindenki másnak megvan a vasárnapi munkaszünetje, csak a kereskedelmi alkalmazottak és magánhivatalnoktól irigylük azt egy nap pihenőt! Hat csak irigyeljük! De még ha fejtük tetteire állanak is, cikk akkor sem fognak érni. Mert a jussunkból, amit nagynehezen kiesikartunk, bizony egy topottat sem engedünk. Elég szomorú, hogy még az ilyen tamadások ellen védekeznünk kell.

A művelt nyugat államokban zentség a teljes vasárnapi munkaszünet. Angliában, a munkának igazi hazájában vasárnap még a kőrésnek is zárva vannak. Csak nálunk kell még több munka némely kapzsi főnöknek.

TÁRCA.

Rózsákat adtam.

Rózsákat adtam, tedd el őket, De egyenél bántani is, rohanának, Soha utól nem érhetik.

A csillagok a magas égen Egy mást örökre kerütek, De egyenél bántani is, rohanának, Soha utól nem érhetik.

És így van jól a csillagoknál, Mert ha találkozza vele, Egy mást pályájukból kilöknek És elpusztulnának bele.

Igy lenne véled is, még velem Külömböző két csillagok Te nem vagy énekem teremte, S hozzád való én nem vagyok.

SZOMBATOS E.

A rejtelmes ember.

Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcaja. Őt-hat év előtt egy püspöki városban laktam. A

város kicsiny volt és agyon építettek templomok-kak úgy, hogy ha ebéd idejére, vagy alkonyat lezártára megszólalt a harangok a pirinyó város zajos zenés lett a kicsiny és nagy harangok csilingelő, kórus, buga énekektől. Deli időben mindig a város egyetlen, de szépséges sétányan sétáltam. A helyi lap szerkesztőjének kedveztom azzal is, inkább kellemetlen gondjait ez időre felfüggesztetem és zavartalan megelegedéssel járva a gyönyörű gesztenyefas utakon, melynek máskor melysége csúszdát a harangok ilyenkor fölverték, hosszabb időre megbölgatták.

Hajlandóságom ekkor sem volt külön, mint manapság és nagyon kevés emberrel érintkeztem, Magányos természetemnek kedveztom azzal is, hogy ebéd idején kevesem fed a gesztenyes utakat. Egy emberrel azonban állandóan találkoztam. Apró emberke volt, Hosszu fekete hajfűrtje az arcába lómboloztak, amint ingatag járással földre szögelt tekintettel róta a gesztenyes utakat.

A fura emberke igen különösen viselkedett. Megtörtént, hogy ballagó utujában hírtelen megállt, mellére lehányatott fejét felvette, hosszú haja, amilyent csak a nagyon okos és nagyon bolond emberek hordának, zilbant arcába csúszdott, törpe teste kiegyenesedett és figyel, halgatozott arra a valamine, ami nekem ismeretlen volt de kíváncsiva, nyugtalanra tett. A nagyony emberek elebeben történetek csak meg, hogy ha valami különös, beteges hajlandóságból eredőleg, irázni kezűnek minden ismerkedést, egy másik személyisé pillanattal vágya-vágyának a hírtelen észreveszére.

Igy történetelt meg az is, hogy a különös emberke, egy ízben, mikor ismeretlen kellelta a levegőt és én mellette elhaladtam, minden formalitás megvetsével rám szözlott:

— Hallja, hallja!

A kiseri és nagy harangok csilingáltak és zugtak, mint más ilyenkor, de az én emberkém lelkesedése szözlöt meg újra:

— Ez a hangok orgája, a szinek tözözdása a vakmerő skálák gyönyörű harmonfája, a líra, a drama hatalmas szimfóniája az ilyen városban szünetnek a zeneszögások.

A nagyhaja kis ember még nem fejezte be hevíteltes ropaszóját és nekem idom volt arra, hogy jobban szemügyre vegyem őt. Pirinyó fekete szeméi tüzeltek, elborultak és megint csillogtak. Öregedő arca többször ideges nyugtalansággal megragradt, fölvetett ajkai megnyultak és gunyos vöcöcöl behallotta kemény szemeit a orraig — a szaváló emberke olyan volt ekkor, mint egy szatir.

Ezután minden delitájában találkoztunk. Bizalmas, baráti hangon, almona nekem, hogy küzdelmes élete volt eddig, az „őnképítő” kezdve minden ajka zenezés volt, ő maga is az lesz, de mivel ő csak úgy szakadt ide az idegenből, hat idegennek tekintik ebben az országban, protekciója nincs, s így keüytelen kicsiny családját zeneleckeiből istapolni, pedig:

— Gyermekkoromban operát irtam és előadtam a stultigari operában, egyházi zenét szerettem és ma is csúnlók a lyoni zsinagógában, a viharok jártása azonban, mely engem mindig környé-

műkedvelő leánykák bátorságukért nyertek elismerést.

Ede és Dankó „Cigányélet”-ében Képes és Medgyesi jó játéku mellett megismételt duett-jükkért sok tapsot nyertek. Kitétek még Bokodnyé, Bokody M., Liptai, Vágó, Pinter és Kovács, kiknek művészi játéka eléggé ismeretes.

Helfőn Tóth Ede remekműve, „A tolonc” volt a műsor. A nagy sikeren főként hárman osztottak V. Berzenyi, Bokodnyé és Liptai, bár Szabadhegyi is Pinter is nagyszerűen megleleltek feladatuknak.

Kedden „Milliók a hó alatt” s. c. regényes színművel aratott sikert a társulat. Képes Laura mint Édit, Kovács pedig mint Briggs adott új tujalelet nagy tehetségüknek. Mesteri alakításukkal Liptai, Vágó, Pinter és Szabadhegyi tündek ki.

Szerdán Monna Vanna c. nehéz drámaival deszetesen kiadott még a társulat. Ez alkalommal láttuk utóször a egész teljében a nagy művésznőt, V. Berzenyi M-t. A halás közönség, ez utolsó játéka nek elnököt örökké megfogja őrizni. Ugyiszint Pinter Drészőnek is utóször volt alkalma egészenben tündökölni mint Prinevalé. Kitűnő játékuért Szabadhegyi és Kovács érdemeinek elismerést.

Bucsuzóló csütörtökön Verő 1848. a Hadak utja c. került színe. Kirnbauer F., Mazol E., Németh S. és Nabraczyk B. urak szíves közreműködésével, kik egyaránt hozzájárultak a siker emeléséhez. A szereplő zönség közül Medgyesi E., Képes L., Szabadhegyi és Liptai pár játékaik megérdemelt tapsokkal jutalmazta a közönség.

Örömmel mondhatjuk, hogy ez alkalommal zsufolt ház előtt játszottak el a dícső szabadságharc szallából firt hatszó darabot. Mintha ez alkalommal akarta volna leróni elismerése adóját városunk közönsége. Mintha tanúságot kívánt volna tenni arról a szerzetéről, melylyel e tar-sulat minden tagja iránt viselkedik. Vajha több estét használt volna fel!

De végre bucsuzunk! Bucsuzunk pedig azon reményben, hogy a jövő ismét összehozz bennünket. Ha az életr anyagi siker nem is felelt meg várakozásuknak, tudjuk meg egyrészt városunk kicsinyiségének, másrészt pedig annak a sok adatlásának, melyek közönségünket még a közelhullban is ép a színészet reszeről érték. Kerjük tart-sanak meg jó emlékekben, mi megfedelkezni a kedves társulatról sohasem fogunk! Isten Önökkel! N.

OSARNOK

Pontius Pilátus.

— Történeti beszély. —

Ista: egyházasbákkai Dervarics Kálmán.

(Folytatás).

Itt megjegyezzük, hogy a fenti verásért már Claudius szenatör volt, s az tíz bold területtől kerüljenek a pilátusok által szövegelyezett utcaon dílló dély nyugati szögletelen állt, a kert a verandától jobbra, s mögötte is került, s annak közepén állt Claudius szenatör díszes palotája.

Pontius Pilátusnak fentebbli nyilatkozata után azzal együtt mindnyájan felkerelkedtek, s a palotába indultak. Nagyszerű volt a kert, mindenféle remekül rendezett kerek és hosszas alakú virág-agyák látszóttak, gyönyörű exotikus növényekkel s virágo bokrokkal beültette, melyek kiegészelté linom illatot arasztottak szőllyel.

Nemsokára a palotához érték, ez egy díszes, renek művi épület volt, a kapuzásrú tágas bejár-tástól jobbra es balra a fal mely falkéiben Jupiter,

Mars és Merkur, ugy Venus, Juno és Vesta élet-nagyságu s renek faragványai szobák álltak.

A kapuzásrú tágas bejárásnál két lakó várta az érkezeket, a tágas ajtóknak fel szarványt kinyitották, s az érkezettek a két lakást által kiserve azon bementek. Amint a gyönyörű vörös márvány lépcsőkön az emeletbe felertek, az egyik lakó előre sietett, s a közelben volt terem ajtaját felnyitotta, s az érkezettek Pontius Pilátus vendégükkel bevontattak a terembe.

Bámulásra méltó volt ott minden, a terem fala körösörül aranyozott kéek zomancal volt díszítve, gyönyörű arany szövött dívának es ottománok voltak elszertieren berendezve, a terem közepén pedig egy asztal állt s rajta arany es ezüst talákon ananász, füge, datolya s mindenféle finom dély, gyümölcs volt, peccsenyek, borok nagy mennyiségben álltak az asztalokon.

Claudius szenatör felhívására mindnyájan az asztalhoz ültek, Pontius Pilátus Claudius szenatör es Claudia Pulchra közti szökre került, vele szemben pedig Claudia Procula állt.

Claudius szenatör finom felamusi bort töltött a kupákba, s aztán felállt s ezt mondta: „Kedves vendégünk Pontius Pilátus egészségére ürítem e kupa!”

„En pedig jóvá szereszejre!” — szölt Claudia Pulchra, s mindnyájan keocintottak.

„Jóvá szereszejre?” — susogta Pontius Pilátus — „az meg valahol a csillagok közt lebege?” „Csalodli ön?” — mondta Claudia Pulchra — „az nagyon is közel van önöz. Izg, hogy ön hajomant Claudia Proculát l ikéből szegri, s minden áldozatát csak erte, amint ezt a verándán nyilatkozta?”

„Igaz, s legboldogabb ember volnék a halandók közt?” — valaszola Pontius Pilátus sóhajtva — „ha azt valaha kedves kis feleségemnek mondhatnám.”

„Nem köti vagy bilineseli ön valami Rómához?” — kérde tovaó Claudia Pulchra — „s nem fajna önnek, ha Rómát ill kellene hagyania?” „Azon csapnának Claudia Procula kút Rómához?” — valaszola Pontius Pilátus — „s ha a sors Claudia Proculát az ön számonra rendelte, vele ezt a fertelmes büfeszéket minden perben csak leszek ill hagnyi.”

„Tudja ön?” — kérde most Claudia szenatör — „hogy a judaeni helytartói szök halalozás folytán megürsedett?”

„Igenis tudom?” — valaszola Pontius Pilátus. „Lassa?” — kezdé Claudia Pulchra — „en Thiberius esaszár mostoha leányával Agrippinával bizalmas barátságban vagyok, o mindent meg tesz a kedvemért, azt pedig kutatásnak nyomán megtudtuk, hogy ön kegyence a esaszárnak, ennek folytán judaeni eljárásról megszerezhetjük az ön számonra a judaeni helytartói mellösögot, s amill e közelben, anivellyel az ill megadtuk, hogy edes atyja a teutonok főnöke s jeles vezere volt s így ön magas rangú esaldból erdelven a Claudia Proculával házasságot, illetleg személye ellen nem lehet kifogásunk.”

„Oh! ha ez a szerzene sikerülne, melyről meg nem is álmodtam?” — mondta Pontius Pilátus — „s ha hozzá a kedves anyagi Claudia Proculát feleségül birhatam, a föld kerekégen nem lenne boldogabb ember, mint én!”

(Folytatás következik).

48 1904. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajto az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezenel közhírre tesz, hogy az alsólendvai kir. bíróságának 1900. évi Sp. II. 263. §. sz. végzése következtelen dr. Wollák Adolf alsólendvai ügyvéd által képviselt Alsólendvai Takarékpénztár, mint a Bellacze-Videki Takarékpénztár engedelmessége javára Jerebicz Maria es társai ellen 1340 K s jár. erejeig 1901. évi okt. hó 24-én fogamatostott kielégítési végrehajtás után lefoglalt es 842 kor. becsült következő ingóságok, u. m. szarvasmarhák, sertések, kukoricagörök, gazdasági eszközök es szobatorok nyilvános árverésen eladattak.

Mely árverés az alsólendvai kir. bíróság 1903. évi V. 570. 15. sz. végzése folytán 1340 K tokevételes, ennek 1809 évi okt. hó 11. napj. 1340 K 8/9 kamatait es eddig összesen 17 K 61 f-éu bírómá fel megállapított határolas költségek erejéig es pedig Glávics Mihály, Jerebicz Maria es Kokol István melliczi lakosokkal Melliczen

1904. évi február hó 10-én

d. e. 10 órakor, Jerebicz Iván bellaczei lakos házánál Bellaczeon levendo esküszökre

1904. évi február hó 10-én

d. u. 3 órája határidőül kitűzték es ahhoz a venni zárandékozó eszenelől ügymegzéséssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. es 108. §-ai értelmében készpénzfelítés mellett, a legtoóbb igények, szükség eseten becsor- arul is, el fognak adati.

Amennyiben az elárverezendo ingóságokt mások is le felülfoglaltattak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-ez. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelték.

Kélt Alsólendván, 1904. évi január hó 27.

Andröcsész Lenard,
kir. bír. végrehajto.

Nehéz lélegzés, köhögés, légzőszerek bántalmánál először

orvosi szakoktatólyék ajánlák a

I. számú József-táptéat.

Székrekedésnél, túlzásnál, emésztési zavarnaknál es más vörítéskor

II. számú József-táptéat.

Egy doboz ára 25 krajcar. Kapthato Torók József gyógyszerárban, Nerrás Vándor drogeriarban IV. ker. Kossuth Lajos-utca es Brázy Kálmán nagykereskedésben IV. ker. Muzsenyikórt, Lettich János Estergomban, Jó Klemér drogeriarban lakos-Csaban, Lengyel Sándor kereskedésben Tata-Tóvároson.

Főszéküldés:

VOGLER JÓZSEF drogerista.

BUDAPEST, Füz-utca 4. számú.

10 doboz megredésénél es a pénz behálése mellet bementve.

10-6

BRÁZAY FÉLE SÖSBORSZESZ

**NACY ÚVEC ÁRA: 2 KORONA
ES KIS ÚVEC ÁRA: 1 KORONA**

HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÚVECHÉZ MELLEKELVÉ VAN!

Hirdetmény.

Baross-utcai házamat kerttel es minden joggal együtt eladom.

Reverencsis István
vendégliós.

53, 54 1904. sz.

Árverési hirdetmény.

Bakon Pál, ugyis mint kisk. Bakon István es János gyanja, ugy Bakon József es Maria végrehajtoak javára Bakon Imre végrehajtoást szövegedtél a zalaezerségi kir. törvényesök 3246. es 3263/1903. sz. végrehajtoást es az alsó-lendva

Csak rajta, urak! Ha azt akarják, hogy még jobban terjedjen a kereskedelmi alkalmozatok és magániszviselek között a szociálisták, csak folytassák a harcot a teljes vasárnapi munkaszünet ellen!

Egy alkalmazott.

HIREK.

Halalozás. Wlassics Gyula, Feszteti Jeno prof udvarbíró aradámanak ispánja, febr. 10-én délután 56 éves korában meghalt, szerdán temették el Csáktornyán.

Közlés. A legdrágább lakarepéntár t. r. febr. 10-én 24-én délelőtt 10 órakor tartja az intézet helyisegeben VI-ik évi rendes közgyűléset.

Ejegyzés. Czövek István eszaktornyai m. kir. adószíj előjegyzte Nuszy Tereska kasszaszolg. Nuszy Mátyás eszaktornyai előadó polgárleányát.

Közlés. A kasszai Takarékpénztár f. é. január 10-én 7-én délelőtt 10 órakor tartja saját helyisegeben 59-ik évi rendes közgyűléset.

A nagykasszai Bankjegyzeti Rosványteriaság f. é. febr. 10-én délután 3 órakor tartja saját helyisegeben 30-ik évi rendes közgyűléset.

A letényi Takarékpénztár t. r. febr. 10-én 14-én d. e. 10 órakor Letényben az intézet helyisegeben tartja XII-ik évi rendes közgyűléset.

Az állandó vaslátnyi ülése. Az 1904. évi febr. 10-én 8-án tartandó tévénhatóság bizottsági közgyűléseben felteendő ügyek közgyűlés tárgyalásának előkészítése vegett az állandó vaslátnyi ülése 10-én 30. napján délelőt 9 és fél órakor a megyeház gyűléstermében ülést tart.

Betérés. A kir. járársóházhoz folyó hó 29-én éjjel ismeretlen tetesek törtek be. Góljuk vaszlinozóját a bűnügy pénztár felbörtölte volt. Tervük azonban eszözök tökéletlensége miatt nem sikerült, s csak néhány keveset ork tárgyal síttek el. A tetteseket nyomozták.

Öngyilkos kereskedő. Soderics Viktor barát illetőleg alsólelő volt kereskedő szombati délután főbe lökte magát és meghalt. A fiatal embert a vezetés lett előkötésére gyűgyihattalan baja készítette. Itthon temették.

Vasarathelyezés. A kereskedelmi m. niszter megengedte, hogy Zalaegerszegen a febr. 10-én 14-ére eső országos vásárt az 1904. évi ben kivételesen febr. 10-én, a szeptember 10-ére eső vásár pedig kivételesen szeptember 10-én tartassék meg.

kezelt felkapott engem a göngye a helyt és idefőt a kieszny varokban — de itt meg nem halok ...
Ez fényleg, erősen kezdődött red az új, diadalmas eleme, mely itt kezdődött a haragudlos varokaban.

Egy napon így szolt hozzám a zenez:
— Kikerestek valamat. A szokesegyhaz karmenteri állasa megrendesott és ha elfelelttem, hogy zesteri vagyok, orgonát és nagy korast kapok.

Emberkém arra várt, hogy szók valamat közlesere, de hogy nem valasztottam, újra beszélt:
— Hat mi van azon? Valással erominal eddig se törtödetem, ezáltal egy erominalval több vagy kevesebb, mindegy. Megvaltozom en? Nem! Megteszem!

Hanga itt törlekövedte vált. Lármázott, argu mentált, mintha csak engemet cefolna. Mikor aztan vegleg belátta, hogy tölem a dolgora vonatkozólag egy szó megjegyzest sem csikarhat ki, dühösen kifakadt:

Igenis meg fogom tenni. Magamban hittem eddig is, aztán se fogok máshon hinni. Az en lelki világot teljesen az enyem, semmi ott mesterseg ninesen. Senki oda, akár Isten, akár baba, be nem hatolhatott és aztan is megörözött függetlenseget.

A zenezs homlokán kifüött a verejték, hosszabb ideig szótlanul ballagtunk egymás mellett, a kieszny ember göresöt botvajtal szaporán ütötte maga előt a földet.

Egyeszer aztán a hirtelen elem került, utamban megállított és majdnem könyörgő hangon szoltl hozzám:

— Meg kell tennem ... Elzállom, elkaldodom,

— **A hadnagy tragédiája.** Csáktornyánai személciaiva van. Az ottani altnászo 5 dsásid ezred egyik fiatal tisztje öngyilkossági szándékol melbe lötte magát. Gólját azonban nem erte el, mert a gyors orvosi segoly vaszlinozój megmentte az életnek. A felöltést váltó esztről a köveköz töltésért kaptuk; Itthon reggel villámgyorsasággal terjedt el az a megdöbbenő hír, hogy Koschitzky Róbert, az Itthon 5. dsásid-ezred második századának fiatal hadnagya szolglátás fegyverével agyvédítte magát. A hadnagyt szoles közele ismerik és szeretik s öngyilkossága annál megdöbbenőbb, mert mindig jókedvényű látszott, a ki szivesen vett részt a tarsadalmi életben — A hír tulzostan bizonyult, mert Koschitzky nemhát megmütán a golyó ferakadt az egyik bordában. Az ezredorvos eppen a kasszaiában levon, gyanon megjelölt a hadnagya lakasán és apolás alá vette. Valoszin, hogy felgyógyul súlyos sebébol. Öngyilkosságának oka a szerelem. Szerelmes egy szép varasdi leányba, de hiányzik a kausio. A hadnagy apját, ki lemborgi ulianusok ezredese, értesítettek íla tragédijáról.

— **Szegény pórtartalékosok.** Rendkívüli szolglátatellere is bizonytalan ideje a m. kir. 20 honved gyulozozórduló 200 zaldomegyi pórtartalékos, a es os kir. 48. gyulozozórduló 48. meglakozású állomány és 30 zaldomegyi pórtartalékos nyúlt be, a kik bizonyos sokat tölprenek azon, hogy miért is unes világába az emberek közt?

— **Parbaj élet.** A grandiózus mozgalomban mely a partagyalman ellen oly hatalmas halálvívesséssel indult, segítségere érkezett egy új dlvos rendelet, mely valóban hivata van arra, hogy példát teremtsen s ezáltal erőse rebvesztö leundított adjon a nagy akciónak. A kolozsvári kir. főügyesseg — mint nekünk jelentik — rendeletet adott ki a kerületbe tartozó összes ügyessegdekhez oly utalással, hogy a jövőben a parbajveit segédnek a vadludlíványi tovszások és a segédredek is esz szerezeken érvényt a törvény erre vonatkozó rendelkezésének. A magunk részéről ezinte örömmel üdvözöljük ezt az okos, bator rendelkezést. Helyeslegük is elismerésünket fejezzük ki, mert valóban ez egy célravezető mód vege esökenteni fogja a parbaj mint jobban terjedő örültséget. Amikor t. r. meüemlékünk nagy gyilkolok legfelhözjárnyorogás isoszek szünet 2. megrendelését a gyulozozó, hogy ez az idvös és helyes rendelet, ha a fatos-gok követni fogják a gyulozóra példát megszinteti a parbaj magát s végkép elinteti azokat a segédreket, a kik komoly nagykepszegeket akarnak vett látni — mások a veret — egy görbe noszeret, vagy egy laplaptasozat. Ez a rendelet és annak eshlatatos keresztülvitele oly eredményeket szülhet, melyek nyomán egy eszessegesebb tarsadalmi alakulás tudomhat.

már ugysz erzem, hogy megfogytam, a dal már nem hullanék úgy vege felkemen, mint azelőtt. Tenném már nem tünnek olyan szinesen lényo lelemre, mint hajdanban, irvoem megkötöl, az eszem alj bírja el a nagyobbszabos kor-trunkot. Meg kell ungomat menteni az orgona meg negesi, a hus, melodikus hangok, ha megönböznék kiszáradt lelkelem, kibajtana omam az elrejtett eledellett sok búvós dal ... Meg ne vessen.

A zenezs hosszabb ideig eltűnt. Most már igazán magyagosan életem. Dell sétálom alj lakozásom felé és a valót akarnom mondani, hogy a furesz emberke egy ideig nagyon hiányzott. Szeretnem-egeben sok volt a rokonszeves vonás, nyugtalan beszedebe türemked az ötle, főköppen pedig forró temperamentuma volt az, mely itt a szürke emberek között megkülönböztette és erdeske tette előttem

Mint a helyi események krónikása természetesen tudtam a kikerestekdeséről es arról is mikor állkozott a szokesegyhaz körúsmak vezetését.

Később a rosdakörök, szaporá beszéd polgaroktól hallottam először valamat a zenezsről:

— Nagy művés, ha fenn van a körúson senkihez sem szól, hanem magába szall — szolt az egyik ember.

— A múltkor, nise közbön rosszul lett és azt mondta, nem tud játszani. Ezen dlelöttem is is orgonázott, de nem ment hazá sőt akkor is, mikor a templom kiürült. Furesz ember, a zenék mind így szoltak, ha valaki szolgt.

Gondolatok elszórtak bennem a sok meandromos és es az érdeklét, mennyi az igazság ezéből a híresztelésekből.

Piaczi gabonáinak.

Bura	14 K. 30 fill.
Rozs	10 K. 90 fill.
Arpa	11 K. 70 fill.
Zab	11 K. 70 fill.
Tengeri	11 K. 30 fill.
Burgonya	6 K.

Szinésztünk.

Az elmúlt héten nyert befejezést városunkban Szabadhegyi színtársulatának rövid működése.

Csak néhány napot töltöttek városunk falai között, de ez idő is elég volt arra, hogy irányukban a hála és elismerés gyümölcse megérjen szívtükben. Mert kell, hogy hálás elismeréssel adozzunk azon nemes törekvésnek, melynek segítségével a tehetséges tagok igazgatójuk vezetése alatt a legnagyobb akadályokkal is diadalmasan küzdöttek meg s ez által oly kedvesen szórakoztató esteket nyújtok k.

Utolsó előadásainkról röviden a következőkben szánolunk be.

Szombaton Obrenovics Sándor Szerbia királya c. történelmi dráma került színpadra. V. Berzenyi M. mint „Masin Draz“ jutatta érvényre ismert tehetségét s nehez szerepben mellő tarsa volt Szabadhegyi (Obrenovics Sándor). Pinter (Lunjevica Njokdem) mesteri alálást produkált, úgyszintén Medgyesi E. es Bokody Mariska, közönségünk kedvencei a szerelő nővérek szerepében (Lunjevica Voyka es Njokdem) tündököltek.

Vasárnap két előadás volt. Deután Pinter „Szazszorszépp“ ement műkedvelő kis leánykák feltevésevel. A szerző, kinek szép színesítéi lehetséget már ismerjük, most a jeles műtör alakjában jelenik meg. Határoz darabját oly művészettel tanította be, hogy egy eszpetet sem csodákozhattunk azon óriási sikeren, melyet mint szerző, rendező es szereplő (Piros Bista bojtár) ez alkalommal aratott. Elragadó volt Bokody Margitka (Panka) hangváltat, játékvált egyaránt. Ezen kívül Bokody Mariska es Kovacs a többiek megszokott szép játékkal szerepeltek. A

Egyeszer aztán újra talákozottam a furesz emberkevel. Mikor megállítottam, szinte felém tartott és en megdöbbenésemből szinte elfeledtettem udvoztani. A kieszny ember kemény teste megörökölt, a hata megörbült, a haja, a vállere hája derese valt.

Alig váltottunk néhány szót, de ő már az atkerestekdeséről akart beszélni. E megkerestelen a mas beszedet, de nem sikerült. A zenezs mákasz ragaszközlöt gondolatok, deesen felszabaköltö szavaimat es így szolt hozzám:

— Az hiszi, hogy megöltam, amit tettem. Hiszen nem tettem semmit. Az átönetere azért szívesegem van. Nem arra, hogy keresztények valjak, hanem arra, hogy újra a régi ember legyek ...

A kieszny öreg ember észreverte meglopdesemet és fakad arat befutotta a ver:

— Mit tagadom nem vagyok a régi ember. A keresztesség fölvettem, de magamból hoztam az egéto emleketek ... Meneküim akarok ... Te atyam imaközösében áll előttem, amany anakja köre pedig glóriát szó a psalokt egyetkít fényre.

A zenezs reszkette beszélt, faradtan vonaszolta magát, amikor egyszerre csak megrohokken megállott. A harangok megszólaltak. Tompa bus hangok öleltek e kiesz harangok enkeivel. A zenezs megzakodott:

— Ezek a hangok ... Egyet se tudok megfogni közülük. A dal, a dal — meghalt ...

Eddig a történet, folytatását nem ismerem. A furesz emberke meg az nap eltűnt a varakából, visszahagyva eszalajt és szümo-ára egy temat.

REVÉSZ BELA.

műkedvelő leánykák bátorságukért nyertek elismerést.

Este a Dankó „Cigányélet”-ében Képes és Medgyesi jó játékuk mellett megismételt duett-jükkönyt két lapost nyertek. Kitüntetések még Bokodyné, Bokody M., Liptai, Vágó, Pinter és Kovács, kiknek művészi játéka eléggé ismeretes.

Helfőn Tóth Ede remekműve, „A Tolonc” volt a műsoron. A nagy sikeren főként harmán osztoztak V. Berzenyi, Bokodyné és Liptai, bár Szabadhegyi és Pinter is nagyzeriellen megelétek feladatuknak.

Kedden „Milliók a hó alatt” c. regényes színművel arattok sikert a társulat. Képes Laura mint Edit, Kovács pedig mint Briggs adatak új tanulejét nagy tehetségüknek. Mesteri alakításokkal Liptai, Vágó, Pinter és Szabadhegyi tündek ki.

Szerdán Monna Vanna c. nehéz drámaival díszletesen küzdött meg a társulat. Ez alkalommal lattuk utójára s egész teljében a nagy művésznőt, V. Berzenyi M-t. A halás közönség, ez utolsó játékának emekét örökké megfogja őrzni. Ugyiszinten Pinter Dezsőnek is utójára volt alkalma egészeben tündökölni mint Prinevalé. Kitűnő játékaért Szabadhegyi és Kovács érdemek elismerést.

Bucsuzők csütörtökön Verő 1848. a Hadak utja c. került színe. Kirmbauer F., Mazol E., Németh S. és Nabráczy B. urak szives közreműködésével, kik egyaránt hozzájárultak a siker emeléséhez. A szereplő színdarab közül Medgyesi E., Képes L., Szabadhegyi és Liptai pár játékaik megerdemelt tapsokkal jutalmazta a közönség.

Örömmel mondhatjuk, hogy ez alkalommal zsuflott has elől jatszattok el a dícső szabadságharc szállalból font hatásos darabot. Mintha ez alkalommal akarta volna leróni elismerése adóját városunk közönsége. Mintha tanúságot kívánt volna tenni arról a szeretetről, melylyel e társulat minden tagja iránt viselkedik. Valha több estét hasonlóan volna fel!

De végre bucsuzunk! Bucsuzunk pedig azon reményben, hogy a jövő ismét összehoz bennünket. Ha az életr anyagi siker nem is felelt meg várakozásunknak, tudjuk be egyezni városunk kicsinyiségének, másrészt pedig annak a sok csalódásnak, melyek közönségünkkel meg a közelmúltban is ép a színeszet részéről érték. Kérjük tartásnak meg jó emlékekben, mi megfedekezünk a kedves társulatór sobasen fogunk! Isten Önökkel! N.

CSARNOK

Pontius Pilátus.

— Történeti beszély. —
Irtá: egyházasközpül Dervarics Kálmán.
(Folytatás).

Itt megjegyezzük, hogy a fenti veranda már Claudius senatore volt, s az tíz bold területű kertjének a plátánok által szegélyezett utcará dülő delnyugati szögletében állt; a kert a verandától jobbra, s mögötte is került, s annak közepén állt Claudius senator díszes palotája.

Pontius Pilátusnak fentebbli nyilatkozata után azzal együtt mindnyájan lekerekedtek, s a palotába indultak. Nagyzeri volt a kert, mindenféle remekül rendezett kerek és hosszas alakú virágáregy látszóttak, gyönyörű exotikus növényekkel s virágzó bokrokkal beültette, melyek képzeltelen finom illatot árasztottak szőllyel.

Nemsokára a palotához értek, az egy díszes, romek művi épület volt, a kapuzséri tágas bejárattól jobbra és balra a fal mely félükben Jupiter,

Mars és Merkur, ugy Venus, Juno és Vesta életnagyságra s ennek faragványai szobraik álltak.

A kapuzséri tágas bejárattól két lakó várt az érkezéket, a tágas ajtóknak föl szármay kiavítottak, s az érkezettek a két lakój által kísértve azon bemekent. Amint a gyönyörű vörös márvány lepesőkön az emeletbe felértek, az egyik lakój előre sietett, s a közömben volt terem ajtaját felnyitva, azon Claudiusék Pontius Pilátus vendékökkel bevonultak a terembe.

Banulása mellett volt ott minden, a terem fala köröskörül aranyozott kék zománcok által díszítve, gyönyörű arany szövetű drapérók és ottománok pedig celszeren berendezve, a terem közepén pedig egy asztal állt s rajta arany és ezüst talakon ananász, fige, datolya s mindenféle finom del gyümölcs volt, pesenyék, borok nagy mennyiségben álltak az asztalon.

Claudius senator felhívására mindnyojan az asztalhoz ültek, Pontius Pilátus Claudius senator és Claudia Pulchra közti szökre került, vele szemben pedig Claudia Procula állt.

Claudius senator finom felamusi bort töltött a kupákba, s aztán felállt s ezt mondta: „Kedves vendégünk Pontius Pilátus egészségére ürítem e kupa!”

„Én pedig jóvá szeresemjere!” — szölt Claudia Pulchra, s mindnyájan kecsintottak.
„Jóvá szeresemre?” — susogta Pontius Pilátus — „az meg valahol a esilagok közt leheg?”
„Csodálók ön?” — mondta Claudia Pulchra — „az nagyon is közel van önöz. Igaz, hogy ön hugomát Claudia Proculát líkeből szereti, s minden áldozatra kész érte, amint ezt a verándán nyilatkozta?”

„Igaz, s legboldogabb ember volnék a halandók közt” — válaszolta Pontius Pilátus sóhajtva — „ha azt valaha kedves kis feleségemnek mondhatóm.”

„Nem köti vagy bíliseneli önt valami Romahoz?” — kérde tovább Claudia Pulchra — „s nem fajna önnek, ha Rómát itt kellene hagynia?”

„Engem espanséban Claudia Porenla közt Rómához” — válaszolta Pontius Pilátus — „ha a sors Claudia Proculát az ön számomra rendelte, vele ezt a fertelmes büféskét minden perében kész leszek itt hagyni.”

„Tudja ön?” — kérde mostan Claudia senator — „hogy a judaeai helytartói ezek halalozás folytán megüresedtek?”

„Igenis tudom” — válaszolta Pontius Pilátus.
„Lássá” — kezdte Claudin Pulchra — „ön Tiberius eszárar mostoha leányával Agrippinával bízámsan barátságban vagyok, ö mindent meg tesz a kedvemért, azt pedig kutatásnak nyomán megtudtuk, hogy ön kegyence a eszárarnak, ennek folytán igyess eljárással megszerezhetjük az ön számára a judaeai helytartói melloszót, s annál is könnyebben, mivelhogy azt is megtudtuk, hogy edes atya a teutonok fonké s jeles vezere volt s így ön magas rangú eszálból eredően a Claudia Proculával házasságot, illetőleg személye ellen nem lehet kifogásunk.”

„Oh! ha ez a szerzene sikerünie, melyről még nem is álmodtam” — mondta Pontius Pilátus — „s ha hozzá a kedves anygali Claudia Proculát feleségül bírhattam, a föld kerekégen nem lenne boldogabb ember, mint én!”

(Folytatása következik).

48.1904. sz.

Arverési hirdetmény.

Ahírott bírósági végrehajto az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírre tesz, hogy az alsólendvai kir. bíróságok 1900. évi Sp. II. 263. §. sz. végzése következtében dr. Wollák Adolf alsólendvai ügyvéd által képviselt Alsólendvai Takarékpénztár, mint a Bellacine-Vidéki Takarékpénztár engedélyezett javára Jerebich Mária és társai ellen 1340 K s jár. erejeig 1901. évi okt. hó 24-én fogmatosított kielégítési végrehajtás után lefogalt és 842 kor. becsült követező ingóságok, u. m. szarvasmarhák, sertések, kukoricagörök, gazdasági eszközök és szababutorok nyilvános árverésen eladottak.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. bíróság 1903. évi C. 570. §. sz. végzése folytán 1340 K tökökkel, ennek 1890 évi okt. hó 11. napjától 1901. évi 8. kamattal és eddig egészen 17 K 61 fl-ben bíróság mar megállapított határokok költségek erejéig és pedig Glavács Mihály, Jerebich Mária és Kókol István melliczi lakosokkal Melliczen

1904. évi február hó 10-én
d. e. 10 órakor, Jerebich Iván bellacinezi lakos házában Bellacinezon levend eszkölésére

1904. évi február hó 10-én
d. u. 3 órája határidőül kitűztek és ahhoz a vémi számdékozó emetelőül megjegyezseül hivattak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzzelése mellett, a legbübbet igények, szükség esetén becsaron adúl is, el fogtak adatni.
Amennyiben az elvázendított ingóságokat mások is le felőfogaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelték.

Kelt Alsólendván, 1904. évi január hó 27.

Andröcsesz Lenárd,
kir. bír. végrehajto.

Nehéz lélegzés, köbözés, légszorongás, bútamánál esőborogó orvosi szaklektentek ajánlják az

I. számú József-táptéát.

Szökrekedésnél, tubizusnál, emesztési zavaroknál és mind vértisztító!

II. számú József-táptéát.

Egy doboz ára 28 krajczár. Kapható Török József gyógyszerüzében, Netrida Nádor drogueriájában IV. ker., Kossuth Lajos-utca és Brazay Kálmán nagyreskedsében IV. ker., Múzeum-körút, Leitzl János Esztergomban, Jó Elemér drogueriájában Bekés-Csábn, Longyvil Sándor kereskedésben Tűz-Tóvárosban.

Főosztályok:

VOGLER JÓZSEF droguista.
BUDAPEST, Flór-utca 4. szám.

10 doboz megrendelésnél és a pénz bekölése mellett bérmentve.

10-6

Hirdetmény.

Baross-utcai házamat kertel és minden joggal együtt eladom.

Reverencsics István
vendégülös.

58. 54.1904. sz.

Arverési hirdetmény.

Bakon Pál, agyis mint kisk. Bakon István és Janos gyáma, úgy Bakon József és Mária végrehajtojúk javára Bakon Imre végrehajtojúk szvenvedtével a zalaezerségi kir. törvényszék 3246. és 5953/1903. sz. végrehajtojúk és az alsó-lendva

kir. bíróság 1903. V. 357. és 449.4. számú kikiáltott rendelő végzése alapján 3609 és 30 kor. követelések s járuléki kielégítésére Jakabfán

1904. évi február hó 16-ik napján

deléltti 11 órakor szarvasmarhák, gazdasági eszközök és egyéb ingóságok 2373 korona becsértékben bírói árverés útján fognak eladtni követelők általános árverési felteleték mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnek az a kikéltési áron alól is a legtöbbet ígéro által megvettnek jelentik ki, meg akkor is ha más árverelő által ígéro nem teletett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elarverezendő tárgy a vevo birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételart azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabbán árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletbez igénye nincsen, ellenben a netaláni kisebb összegget jótóltni köteles és az árverés további folyamánban részt nem vehet.

Kelt Alsó-Lendva, 1904. évi január hó 29-ik napján.

Romenyfy Jenő,
bíró, végrehajto.

46/1904. sz.

Árverési hirdetmény.

Alhírott bírósági végrehajto az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenem közírbe teszi, hogy az alsólendvai kir. bíróságnak 1900. évi V. 172/2. sz. végzése következtében Hajos Mihály alsólendvai ügyvéd által képviselt Mandy Samu baranyasztörényi lakos javára Szomi József radmosi lakos ellen 48 K 90 f-án jar. erejű 1900.

évi április hó 30-án fogatnosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 852 K becsült következő ingóságok, u. m. 2 drb. lozokór, 5 szeker szena, 4 szeker szalma, 2 drb. pejkancáló és 2 drb. piros tnc nyílvason árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. bíróság 1904. évi V. 45/4. sz. végzése folytán 458 K 90 f tökévetelés ennek 1899. évi nov. hó 1. napjától jaró 8°/e kamatai és eddig összesen 98 K 70 f-ben bíróság már megállapított költségekrejeje Radamos községben alperes házánál

1904. évi február hó 4-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni

széndekezők ezenem oly megjegyzéssel hivnatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében közpenfizetés mellett, a legtöbbet ígéronek, szükség esetén becsaron alól is, el fognak adatni.

Amennyiben az elarverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltaták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendva, 1904. évi január hó 22.

Andróseecz Lénárd,
kir. bír. végrehajto.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár

hetibefizetési- és előleg üzletágának

V. csoportját

folyó évi február hó 18-án nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár
Igazgatósa,

VÉD- JEGY.

AJÁRTTATOTT
1874

TÓDOR RUTÓDA

FRASCHOVETZ
JÓZSEF

FÜSZER-, GYARMAT-, ÜVEG-, PORCELÁN-,
GAZDASÁGI-KONYHAKERTI ÉS VIRÁG-
MAGVAK KERESKEDÉSE ≈
ÉGYEDÜLI ELÁRUSÍTÓJA A
"GLÓBUS"
MÜTRÁGYAKEVERÉKNEK

CSÁKTORNYÁN

A „Globus“ mütrágya keverékek használati utasítása 1 katasztrális holdra számítva.

Réttárgya: 100 kg. „GLOBUS W. D.“ kell tavasszal száraz időben elszórni.

Lóhertrágya: 100 kg. „GLOBUS M. J.“ lesz márczius hó első felében száraz idő alkalmával elszórva és esetleges vakandurások kigegyenlítve.

Zabtrágya: Szántás után 100—130 kg. „GLOBUS M. N.“ trágyát kell elszórni és ezután a zabot bevetni.

Nyári árpátrágya: „GLOBUS G. D.“ az eljárás ugyanaz, mint a zabnál.

Buza, Rozs és Téli árpátrágya: Kora márczius hóban száraz idő alkalmával 50—70 kg. „GLOBUS M. T.“ elszórandó.

Kukoriczatrágya: Ha géppel vet, ugy a harmadik szántás után 100—130 kg. „GLOBUS A. K. S.“ kell elszórni és a megművelést szokás szerint folytatni; ha pedig kézzel vet, illetőleg töltésre dolgozik, ugy 100—130 kg. „GLOBUS A. K. S.“ a már bevett magra elszórva.

Szőlőtöketrágya: Kora tavasszal szórjon a tőkék sorába 100 kg. „GLOBUS E. O.“ valamint közvetlen az első kápalás előtt is ismét 100 kg. „GLOBUS E. O.“ mely trágyázás után a megművelést mint máskor folytatja.